

Pocta panu prezidentovi

Vážení přítomní,

Steven Spielberg, David Lynch, Oliver Stone, Sylvestr Stallone, Tommy Lee Jones, Freddie Mercury, David Gilmour, Emerson Fittipaldi, Bill Clinton nebo Jan Jurka.

Co jméno, to významná, ba i slavná osobnost naší nedávné minulosti, ale zejména současnosti. Jistě vás při vyslovení těchto jmen a příjmení napadne, že jejich společným jmenovatelem je slavný rok 1946, kdy obdařili tento svět svým zrozením.

Většina jmenovaných celebrit patří ke špičkám v jednom určitém oboru lidského konání. Náš dnešní celebrant ovšem vyniká ve vícero disciplínách.

Především zmiňme jeho profesní dráhu spojenou s působením v mateřské firmě CS FILM. Tato společnost funguje jako jedinečná satelitní a kabelová televize, která podporuje distribuci zejména českých a slovenských filmů.

Druhou životní láskou opěvovaného Jana Jurky je chaloupka v Mníšku pod Brdy, kde tráví se svojí ženou Janou, synem Janem a dvěma vnoučaty většinu volného času. S kamarádem Janem Rosákem chodí na pivo, u kterého probírají nejrůznější témata včetně filmu, sportu a žen.

Myslím ale, že největší srdeční záležitostí našeho jubilanta je zcela jistě vám všem dobře známý nejrychlejší sport na světě BADMINTON. Jemu zasvětil takřka celý svůj dosavadní život a další výzvy na něho určitě ještě čekají. Téměř 50 let působil a dodnes působí jako hráč, trenér a dnes i prezident slavného klubu SK PROSEK Praha. Zároveň již řadu let vykonává funkci předsedy Pražského badmintonového svazu.

Přes nesporná a nezpochybnitelná pozitiva Janovy dosavadní činnosti, ať už v roli československého filmaře, brdského chalupáře či nezaměnitelného badmintonového bosse, musíme s politováním konstatovat, že náš tisk nevěnuje jeho narozeninám náležitou pozornost. Jediným drobečkem z perníku je krátká poznámka bývalého žurnalisty Krajčí, který v měsíčníku Chaberský Šeptálek nostalgicky vzpomíná na svá dětská léta pod trenérským vedením kouče Jurky.

I vzhledem k ambicím našeho prezidenta pro nejrůznější funkce v Evropském parlamentu jsme naopak s velikým nadšením přivítali zájem zahraničních médií o osobnost slávyhodného Jurky a jeho životní jubileum. Udělali jsme tedy jakousi svodku světového tisku, kde jsou novináři viditelně všímavější a dokáží lépe ocenit stoprocentní kvality našeho oslavence.

Tak například Allen WISH z New York Times na závěr rozhovoru s Johnem Jurkou dodává : „Škoda, že Amerika není součástí Evropy.“

Výmluvně a v podobném duchu hodnotí jeho pozitiva i Thomas GRATULATOR z Washington Post, který svůj pětistránkový medailon nazval: „Kolumbus dobyl Ameriku, Jurka Evropu.“

Do třetice se za oceán podíváme očima Kanadana Marka HAPPYBIRTHDAYE z Toronto Tribune. Ten oceňuje především Janovo úsilí o úspěšné pozvednutí úrovně českého badmintonu, v jehož úspěchy věří a přirovnává je ke kvalitám kanadského hokeje.

Badminton je také hlavním a pochopitelným tématem článku v Japonsku žijícího čínského žurnalisty Mao TCHIN TCHINA, který v deníku Tokio Shinkansen obdivuje vytrvalost naší ikony, pokud jde o rozvoj tohoto asijského sportu na českých kurtech.

Henry WISHMAKER z London Times zase připomíná a oceňuje Jackovu neutuchající snahu o prosazení jízdy vlevo na komunikacích v Mníšku pod Brdy.

Pro deník Frankfurter Allgemeine Zeitung písící novinář Joachim ALLESGUT pozitivně komentuje urputnou preciznost obdařeného při vybírání oddílových příspěvků.

Nutno podotknout, že se ve světovém tisku objevil i odvážný příspěvek, jehož autorkou je italská pseudoinvestigativní novinářka Carla Francesca SCANDALICITA. Té se pro nás nepochopitelným způsobem podařilo vypátrat některé podrobnosti z partnerského soužití manželů Jurkových. Stačí ocitovat pouze název tohoto senzacechtivého bulvárního článku, který v italském originále zní GUERRA di JURKA. Česky Válka Jurkových.

Maďarský novinář Usztván DROPY zmiňuje ve svém článku v Budapest Sportváros přínos hlavní aktéra dnešní oslavy do oblasti tvorby nových badmintonových pravidel.

Abychom nezapomněli na milovaný film, připomeňme ještě poctu švédského novináře Johanna APPLAUSONA ze Svenska Dagblat, který doslova píše: „Má-li švédský film svého Bergmana, pak český film má svého Jurku.“

Myslím, vážení přítomní, že uvedené příspěvky zahraničních zpravodajů na adresu ověčeného byly dostatečně výstižné a jeho hvězda zde září plným právem. Přesto mi dovolu, abych i já jménem klubu SK PROSEK PRAHA popřál k životnímu jubileu našemu oddílovému prezidentovi stále hodně věrných přátel okolo sebe, své blízké stále vedle sebe, štěstí a pohodu u sebe a lásku, zdraví a spokojenost v sobě.

Děkuji vám za pozornost.

